

یادداشت

تاوان تحریمها را مردم داده و می دهند!

صادق کار

ای کارگر، معلم، بازنشسته، کشاورز، دولت تلافی تحریمها را با گران کردن نان و کالاها، منجمد کردن حقوق و دستمزدها، گران کردن دارو دلار و برق و آب و سوخت سر شما در آورده است. پولهای توقیف شده ای که آزاد خواهند شد متعلق به شماست. بازنده واقعی این تحریمها شما مردم بوده و در صورت ادامه آنها شما خواهید بود. حالا وقت اش رسیده که آنها را پس بگیرید. نقش تحریم ها در ایجاد بحران اقتصادی و غیره قابل کتمان نیست. با این وجود عامل عمده بحران ها سیاستهای اقتصادی - اجتماعی و استبداد و فساد لاعلاج رژیم است که با لغو تحریمها اگر چه فرصت تنفسی به دست می آورد ولی نه درد رژیم را درمان می کند و نه از اضمحلال آن جلوگیری می کند.

ه نظر می رسد مذاکرات برجامی پس از افت و خیزهای بسیار در اثر میانجیگری های اتحادیه اروپا و فشار های دیگر دارد به نتیجه معینی می رسد و سیگنالهایی که بین طرفین رد و بدل می شود حاکی از قریب الوقوع بودن توافق جدیدی است.

با وجود جریان نیرومندی در درون هیئت حاکمه ایران که همچنان با مذاکره بر سر برجام با امریکا و امضای توافقنامه یا بقولی تفاهمنامه مخالفت می ورزد، با این حال سکوت معنی دار خامنه‌ای در شرایطی که مذاکرات به مرحله تصمیم گیری نهایی نزدیک شده است گویای موافقت او با رسیدن به توافق است. اگر خامنه‌ای با توافق موافقت کند در درون رژیم کسی جرات مخالفت نخواهد داشت.

امریکا و اروپا و ایران هر سه نیازمند توافق ولو اینکه یک توافق محدود میان مدت باشد هستند. امریکا حالا که دو رقیب و دشمن قدرتمندتر از ایران مانند چین و روسیه به نوعی در جنگ است، حاضر است اندکی از

مواضع سخت دوران ترامپ در مقابل رژیم ایران کوتاه بیاید، رژیم ایران نیز غرق در بحران اقتصادی و بحرانهای متعدد و پیچیده است و با اعتراضات گسترده سیاسی و اجتماعی دست به گریبان است برای تخفیف بحران های اش نیازمند، کوتاه آمدن است. اروپا نیز بیش از امریکا بواسطه نیاز شدید به انرژی محتاج توافقی است که برای مدتی هم اگر شده با واردات انرژی از ایران اندکی از فشار تحریم های نفتی و گازی روسیه روی کشورهای عضو اتحادیه بکاهد. در ایران مردم هم که از فشار فزاینده تورم و گرانی کالاهای اساسی به تنگ آمده اند امید دارند با سر گرفتن توافق وضعیت معیشتی شان بهبود پیدا کند. علاوه بر مردم عادی که بواسطه قرار گرفتن در تنگنای شدید معیشتی هوادار توافق هستند، سرمایه داران و صاحبان سرمایه و بخش بزرگی از تجار حتی آنهایی که از حامیان حکومت بوده و هستند نیز از تحریمها به تنگ آمده و آن را مانعی جدی بر سر راه کسب و کار خود می دانند هم از توافق حمایت می کنند و هم به حکومت برای بستن قرارداد فشار می آورند. در درون حکومت نیز فشار برای تن دادن به قرارداد کم نیست. به عبارتی فشار اجتماعی و سیاسی موافقان برجام در هل دادن رژیم برای امضا زیاد تر از هر وقت دیگر است. مردم به درستی بر اساس تجربه ای که از رژیم دارند نگران هستند که پولهایی آزاد شده در اثر لغو بخشی از تحریم ها صرف هزینه های نامتعارف رژیم و یا توسط ایادی آن حیف و میل و یا صرف سرکوب مردم شود. هیچکدام از این نگرانی ها بی جا نیست. واقعیت این است که اولویت رژیم برای هزینه کردن درآمدهای کشور مردم نبوده و نیستند. از یاد نبریم که در زمان احمدی نژاد با وجود فروش سالی ۱۱۰ میلیارد دلار چیز زیادی به مردم نرسید و معلوم نشد آن همه ثروت از کجا سر درآمد. الان امکان حیف و میل کردن پولهایی که در صورت لغو تحریمها وارد کشور می شوند بسیار بیشتر است. اما اینکه چه مقدار از درآمدهای ناشی از لغو تحریمها به مردم برسد و صرف افزایش حقوق ها، بهبود معیشت و بهداشت و درمان و آموزش و ایجاد اشتغال شایسته و سروسامان دادن به بی آبی و کشاورزی و صنعت و تولید شود بستگی به کنش های مردم دارد. هر چه حضور مردم در صحنه مبارزاتی بیشتر و فشرده تر و متحدانه تر باشد به همان نسبت سهم آنها از مزایای اقتصادی توافق هسته ای هم بیشتر خواهد بود.

عده ای از مسئولین رژیم که برای درآمدهای جدید کیسه دوخته اند از هم اکنون دارند می گویند توقع مردم را نباید بالا برد. و در همان حال می بینیم که دولت سرسختانه از رتبه بندی معلمان، همسان سازی حقوق های بازنشستگی و افزایش حقوق و دستمزدها به بهانه نداشتن پول امتناع می کند و تا آنجا پیش می رود که حق مسکن کارگران را بجای افزایش کاهش می دهد. با آزاد کردن ده ها میلیارد و بلکه بیشتر سرمایه های توقیف شده ایران دیگر دولت بهانه ای برای تامین هزینه های این امورات ندارد و نمی تواند. تقصیر فساد و ناکارآمدی و خطاهای سیاستهای ضد مردمی خود را به گردن تحریم بیندازد.

پس ای کارگر، معلم، بازنشسته، کشاورز، دولت تلافی تحریمها را با گران کردن نان و کالاها، منجمد کردن حقوق و دستمزدها، گران کردن دارو دلار و برق و آب و سوخت سر شما در آورده است. پولهای توقیف شده ای که آزاد خواهند شد متعلق به شماست. بازنده واقعی این تحریمها شما مردم بوده و در صورت ادامه آنها شما خواهید بود. حالا وقت اش رسیده که آنها را پس بگیرید. نقش تحریم ها در ایجاد بحران اقتصادی و غیره قابل کتمان نیست. با این وجود عامل عمده بحران ها سیاستهای اقتصادی - اجتماعی و استبداد و فساد لاعلاج رژیم است که با لغو تحریمها اگر چه فرصت تنفسی به دست می آورد ولی نه درد رژیم را درمان می کند و نه از اضمحلال آن جلوگیری می کند.

ایجاد کار برای بیکاران وظیفه دولت است!

**دولت موظف است به همه بیکاران حقوق بیکاری بدهد و بیکاران را تحت پوشش
تامین اجتماعی قرار دهد!**

آیا "تضمین اشتغال" اشتغال را تضمین می کند؟ بخش هشتم

تحلیل انتقادی برنامه های دولت به عنوان "کارفرمای ملجأ نهائی

هیو استورجس"

آفریقای جنوبی، ۲۰۲۰: اجتماع کارگران برنامه اشتغال عمومی برای شغل ثابت

برنامه اشتغال عمومی گسترده در آفریقای جنوبی (از این پس: برنامه اشتغال عمومی ...) که در سال ۲۰۰۴ با توجه به موفقیت قابل توجه برنامه های قبلی برای اشتغال عمومی به راه انداخته شد، هدف رسیدگی به بیکاری بسیار بالا در میان سیاه پوستان آفریقای جنوبی را دنبال می کرد. هدف دولت ایجاد ۲۰۰۰۰۰ شغل موقت در سال در چارچوب این برنامه بود. این هدف را، با توجه به نرخ بیکاری در کشور که از زمان پایان آپارتاید مدام بالای ۲۵ درصد بود، می توان یک هدف متعادل تلقی کرد. مقیاس و ماهیت مشکل ... بیکاری در آفریقای جنوبی از برخی جهات جدی ترین نمونه مشکل بیکاری مورد بررسی در

برنامه اشتغال عمومی گسترده در آفریقای جنوبی (از این پس: برنامه اشتغال عمومی ...) که در سال ۲۰۰۴ با توجه به موفقیت قابل توجه برنامه های قبلی برای اشتغال عمومی به راه انداخته شد، هدف رسیدگی به بیکاری بسیار بالا در میان سیاه پوستان آفریقای جنوبی را دنبال می کرد. هدف دولت ایجاد ۲۰۰۰۰۰ شغل موقت در سال در چارچوب این برنامه بود. این هدف را، با توجه به نرخ بیکاری در کشور که از زمان پایان آپارتاید مدام بالای ۲۵ درصد بود، می توان یک هدف متعادل تلقی کرد. مقیاس و ماهیت مشکل بیکاری در آفریقای جنوبی از برخی جهات جدی ترین نمونه مشکل بیکاری مورد بررسی در این فصل است. در آفریقای جنوبی نه تنها بیکاری در سطح بسیار بالایی ثابت بوده، بلکه یک عامل مزمن مهم نیز عمل می کرده است، و آن این که اکثریت بیکاران در آفریقای جنوبی ابداً تجربه کار در بازار کار رسمی را ندارند.

کارگران مورد نظر در برنامه اشتغال عمومی ... حداکثر به مدت ۲۴ ماه در طول پنج سال به کار اشتغال دارند و دستمزدشان برابر حداقل دستمزد مطابق توافقات محلی است. این برنامه، برخلاف سایر برنامه های کاری، دارای اهداف کمی صریح است: مشارکت زنان ۴۰ درصد از کل مشارکت کنندگان در برنامه، جوانان ۲۰ درصد و معلولان ۲ درصد. هزینه اجرای برنامه اشتغال عمومی ... در طول دوره اولیه اجرای آن از سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۵، بالغ بر ۰.۳ درصد از تولید ناخالص داخلی و ۰.۸ از کل مخارج دولت بالغ شد.

پروژه های تحت پوشش برنامه اشتغال عمومی ... عمدتاً ساخت و ساز در مقیاس کوچک (مانند جاده های روستایی، زهکشی برای مهار آب بارانهای سیل آسا) و همچنین خدمات اجتماعی و زیست محیطی اند. خدمات اجتماعی ارائه شده نخستین مراقبتها از نوزادان و کودکان، مراقبت های ناظر بر خانه و جماعات، که به ویژه هدف مراقبت از کودکان و تیمارهای مربوط به بیماری ایدز را، که یکی از مسائل مهم در آفریقای جنوبی است، شامل می شوند. هدف این است که برنامه اشتغال عمومی بتواند مجاری ای را فراهم کند که به اشتغال در "جریان اصلی" می انجامند. این برنامه موظف است در اجرای این پروژه ها، تا آنجا که عملی است، نیروی کار را جایگزین ماشین آلات سنگین کند. به عنوان مثال، به جای استفاده از ماشین آلات برای حفاری، حمل و نقل و افشاندن خاک جدید، کارگران با استفاده از ابزار دستی به جای آن این (Taylor Parkins) و تایلور پارکینز (McCutcheon) دست کارها را انجام می دهند. همچنان که مک کاچئون متذکر شده اند، این برنامه نیاز به تغییرات اساسی در طراحی، برنامه ریزی و ساخت کارهای عمرانی دارد. این نکته همچنین نشان می دهد که برای برنامه اشتغال عمومی گسترده نیز، مانند برنامه "نان آور آرژانتین، جذب نیروی کار اضافی هدفی مهمتر از هدف ایجاد داراییها و خدمات با ارزش پایدار است.

اولویت دادن به استخدام هرچه بیشتر نیروی کار به تنزل کیفیت محصولات و خدمات منجر شده است. به عنوان مثال، برخی از برنامه های حفاظت از محیط زیست با هدف مهار پوشش گیاهی بیگانه، به دلیل نبود کمکهای تخصصی، ضعیف پیش رفتند و پس از پایان برنامه تمام مزایای حاصل از آنها شده به سرعت از میان رفتند. به علاوه روشن نیست که حتی با وضع اولویت گفته شده برنامه اشتغال عمومی ... توانسته باشد هدف اشتغال کافی را متحقق کرده باشد. میانگین مدت زمان اشتغال در بخش زیرساختی تنها 62 روز در طول پنج سال است، که از تعداد روزهای پیش بینی شده در زمان راه اندازی برنامه 80 روز کمتر است. آلن پیشنهاد می کند که در برنامه ریزی کارهای عمومی بین تکمیل یک بلوک از پروژه ها و شروع بلوک بعدی الزاماً دوره هایی از وقفه در فعالیتهای پیش می آید. این دوره ها کارگران برنامه را در "برزخی" قرار استدلال می کند، این نقصها (Mtapuri) می دهد که در آن کاری برای انجام دادن نیست. چنان که متاپوری نشان می دهند که برنامه اشتغال عمومی ... باید روشن کند آیا هدف آن رسیدگی به بیکاری است یا ایجاد تولیدات و خدمات با ارزش. هر یک از این دو گزینه ها تمایل به حذف دیگری دارد، زیرا برنامه اشتغال عمومی ... از طریق ارائه مشاغل موقت و کم مهارت به بیکاری می پردازد، در حالی که تولیدات و خدمات با کیفیت بالا معمولاً به چارچوب های زمانی طولانیتر و مهارتهای بیشتر نیاز دارند.

از مبارزه کارگران و سایر مزد و حقوق بگیران برای ایجاد سندیکاهاى مستقل حمایت کنیم!

موانع تشکیل و فعالیت سندیکاها و تشکلهای کارگری باید از میان برداشته شوند!

قراردادهای موقت و پیمانی در کارهای مستمر باید لغو و امنیت شغلی کارگران باید با انعقاد قراردادهای مستقیم تضمین شود!

آغاز دور دیگری از تعرض به ته مانده قوانین حمایتی

صادق

خبرگزاری ایلنا روز گذشته گزارشی راجع به تغییرات بی سروصدا در قانون کار و تامین اجتماعی توسط دولت با حمایت و همراهی فعالانه اتاق بازرگانی را منتشر کرد. در گزارش ایلنا که با عنوان (یک نشست بی سروصدا برای اصلاح آیین نامه‌ی مشاغل سخت و زیان آور/ چرا کارگران غایب هستند؟) در ۱۰ شهریور منتشر شد. گزارشگر ایلنا پس از ذکر پیش زمینه های از روند تغییر قوانین نوشت: "اصلاح زیرپوستی قانون کار و قانون تامین اجتماعی مدتی ست کلید خورده؛ در خرداد سال جاری، لایحه‌ی اصلاح ماده ۱۲۴ قانون کار به مجلس ارسال شد و در روزهای ابتدایی شهریورماه، اتاق بازرگانی در یک نشست فوق العاده، لیستی از مواد قانون کار و قانون تامین اجتماعی را محتاج اصلاح دانست و لابد همه‌ی این بندهای قانونی قرار است در یک پروسه‌ی زمانبندی شده اصلاح شوند". از گزارش چنین بر می آید که اتاق بازرگانی است که بجای دولت و کارگران رهبری تغییرات ضد کارگری را در دست دارد. البته پدیده تازه‌ای هم نیست. از سال ۵۸ تا کنون اتاق بازرگانی تحت سیطره موتلفه هم بیشترین نقش را در کارشکنی و مانع تراشی در پروسه تصویب قانون کار و هم در از میان برداشتن قوانین حمایتی داشته است. این جریان همچنین در سرکوب احزاب و شوراهای سندیکاها، کارگری و ایجاد استبداد، سانسور و فقر و فلاکت بالغ بر دوسوم جمعیت کشور نقش مهمی داشته است. بیشتر عوامل اصلی سرکوب و کشتار نیروهای دموکراتیک و ترقیخواه از لاجوردی جنایتکار و روانی گرفته تا گیلانی و رئیسی مستقیم و غیر مستقیم وابسته و یا تحت نفوذ این جریان منفور جنایتکار قرار داشته‌اند. خود خامنه‌ای نیز از زمان ریاست جمهوری اش رابطه تنگاتنگی با موتلفه داشته و از سیاست ها و اعمال این جریان حمایت کرده است.

دولتها در سه دهه گذشته فارغ از عناوینی که خود را با آن می نامند، هر یک بخشی از قوانین حمایتی محدودی را که قانون کار برای کارگران در نظر گرفته را به بهانه های وااهی مختلف تعدیل و حذف کرده‌اند. آنهایی را هم که به دلایل مختلف بخصوص بواسطه اعتراضات کارگران نتوانسته‌اند حذف نمایند سالهاست

که بیشترشان را اجرا نمی کنند. با این همه هنوز حاضر به تحمل چند ماده نیمه حمایتی باقی مانده در قانون کار نیستند و هر وقت فرصت را مناسب تشخیص می دهند تلاش می کنند تا مانده قوانین حمایتی را از بین ببرند و با بقیه قانون که تماما در اثر تعرضات ۳۰ ساله به نفع کارفرمایان از محتوا تهی اش کرده اند، بنام قانون هر بلایی که می خواهند بر سر کارگران بیاورند.

ماهیت و سیاستهای ضد کارگری و عدالت ستیزانه دولت رئیسی یا درستتر گفته باشم دولت یکدست ولایی که موتلفه و محافظه کاران دست راستی و دیگر جریانات ضد کارگری امثال جریان پایداری در آن تفوق کامل دارند و نهادهای کارفرمایی مرتبط با این جریانات شرایط را برای نابودی قوانین حمایتی و تامین اجتماعی بیش از هر زمان دیگری مساعد کرده است. قول از میان برداشتن قوانین حمایتی و تشدید سرکوب اعتراضات و تشکلهای مستقل کارگری از طرف رئیسی پیش از انتخابات فرمایشی ریاست جمهوری به اتاق بازرگانی داده شده بود. کما اینکه رئیسی تبلیغات انتخاباتی اش را با ملاقات با روسای اتاق بازرگانی و تعداد دیگری از سازمانهای کارفرمایی شروع کرد و حرف دلش را در همان ملاقات زد، حرفی که به دل رهبران اتاق بازرگانی نشست و موجب اعلام حمایت علنی آنان از رئیسی شد.

با این اوصاف طبیعی است که هدایت اصلی امور سیاسی و تغییر قوانین دولت و حکومت در دست موتلفه و اتاق بازرگانی قرار بگیرد و این جریان تلاش کند بطور غیر مستقیم و با سرو صدای هرچه کمتر ریشه قوانین حمایتی و تامین اجتماعی را از بیخ و بن بر کند.

تغییر قانون بازنشستگی در کارهای سخت و زیان آور قبل از اینکه به تصویب نهادهای به اصطلاح قانونی برسد در حال اجرا است. مدتهاست که تامین اجتماعی به بهانه های واهی از اجرای قانون سر باز می زند و کسانی که این قانون شامل حالشان می شود را در سرگردانی نگاه داشته است. کم نیستند کارفرمایانی که برای جلوگیری از بازنشسته شدن کارگران شان حق بیمه آنان را سر موقع یا بکلی رد نمی کنند. دولت و تامین اجتماعی هم عملا از این وضع حمایت می کند.

بحث فقط بر سر تعدیل و از میان برداشتن بازنشستگی پیش از موعد نیست. در نظر دارند سن بازنشستگی را هم بالا ببرند. حقوق بازنشستگی را هم کاهش دهند. و تعدادی از مواد باقی مانده قانون کار را نیز می خواهند از بیخ و بن بر کنند و روابط استاد شاگردی مد نظر موتلفه را جایگزین قوانین مدرن تامین اجتماعی نمایند.

بی حساب و کتاب نیست که شیوه نامه هایی استاد شاگردی و مشابه را جایگزین قوانین کار می کنند. یا قراردادهای موقت را عمومیت داده اند و بخشی از هزینه درمان را زیر عنوان بیمه تکمیلی به عهده بیمه شدگان قرار داده اند. طبعا بایستی با جدیت علیه این اقدامات ارتجاعی و ضد انسانی و رنج آور به شکل مفید و موثر و سازمان یافته مبارزه کرد. مبارزه هم همیشه بوده و خواهد بود. با این وصف تجربه به ما آموخته است مبارزه صنفی به تنهایی در رژیمی که به هیچ معیاری پایبند نیست نه کافی است و نه پاسخگوی وضعیت امروز زحمتکشانش است. اوضاع رنجبار کنونی در کشور ما نیازمند ایجاد تحول دمکراتیک است و این تحول اتفاق نمی افتد مگر اینکه طبقه کارگر و سایر نیروهای مترقی و عدالتخواه کشور بتوانند خود را متشکل و متحد نمایند.

همه با هم برای آزادی کارگران، معلمان و سایر زندانیان مدنی و سیاسی مبارزه کنیم

همه زندانیان سیاسی باید بلادرنگ آزاد شوند!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته
جنگ کارگری

حول تازه تشکیل شورای هماهنگی و همبستگی کارکنان رسمی صنعت نفت است که می‌تواند در هدایت و هماهنگی اعتراضات کارگران رسمی موثر واقع شود. قبلاً نیز کارگران پیمانی نفت تشکل مشابهی را بوجود آورده‌اند. این تشکل جدید اخیراً گزارشی در مورد اعتراضات و مطالبات کارگران رسمی و علل آن منتشر کرده است.

در آخرین بیانیه خود از برگزاری تجمع در ۱۲ شهریور به جای ۲۸ شهریور خبر داده است. آنطور که در بیانیه آخر شورای هماهنگی و همبستگی آمده تعداد کارکنان رسمی شاغل و بازنشسته نفت ۱۵۰ هزار نفر است که همگی آنان حول اهم خواسته هایشان توافق دارند.

تحول تازه تشکیل شورای هماهنگی و همبستگی کارکنان رسمی صنعت نفت است که می‌تواند در هدایت و هماهنگی اعتراضات کارگران رسمی موثر واقع شود. قبلاً نیز کارگران پیمانی نفت تشکل مشابهی را بوجود آورده‌اند. این تشکل جدید اخیراً گزارشی در مورد اعتراضات و مطالبات کارگران رسمی و علل آن منتشر کرده است.

در آخرین بیانیه خود از برگزاری تجمع در ۱۲ شهریور به جای ۲۸ شهریور خبر داده است. آنطور که در بیانیه آخر شورای هماهنگی و همبستگی آمده تعداد کارکنان رسمی شاغل و بازنشسته نفت ۱۵۰ هزار نفر است که همگی آنان حول اهم خواسته هایشان توافق دارند. با توجه به حساسیت فوق العاده حکومت نسبت به اعتراض در صنعت نفت باید منتظر ماند و دید که اعتراض بزرگی که قرار است ۱۲ شهریور برگزار شود به چه صورت انجام خواهد گرفت.

تجمع اعتراضی کارگران آجر جیل در اهواز

کارگران کارخانه آجر جیل ۸ شهریور در اهواز به دلیل عدم رسیدگی به خواسته های صنفی و مزدی شان برای چهارمین روز در مقابل فرمانداری کارون تجمع کردند و خواستار رسیدگی به آنها شدند.

شلاق و زندان برای کارگران رفعت اسلامی است؟

حجت الاسلام عبدالمهدی موسوی "رئیس کل دادگستری استان مرکز در پاسخ به سوالی در مورد علت " محکوم کردن ۲۳ نفر از کارگران آذربایجان به شلاق و زندان به خبرنگاران حاضر در جلسه مطبوعاتی اش داد، ضمن تأیید احکام ظالمانه یکی از بیدادگاه های حکومتی و دفاع از احکام صادره کارگران را تهدید کرد که اگر تا یک سال دیگر دست به اعتراض بزنند احکام مربوطه را در موردشان اجرا خواهند کرد. البته رئیس دادگستری از عنوان "خطا" بجای اعتراض استفاده کرد. ولی کیست که نداند اتهام این ۲۳ کارگر چیزی غیر از: "اعتراض به پامال سازی حقوق شان نبوده است. ایلنا به نقل از عبدالمهدی موسوی نوشت

رئیس کل دادگستری استان مرکزی با بیان اینکه تامین امنیت کار تولید و اشتغال و احیای کارخانجات شهر اراک از اولویتهای دستگاه قضایی است، ادامه داد: تامین امنیت و آرامش و انضباط کف کارخانه ها و واحدهای تولیدی از ضروریات است که دستگاه قضایی موظف است نسبت به تامین آن اقدام و با برهم زدن آن برخورد قضایی کند. و افزود

با توجه به مسائل پیش آمده در شرکت آذربایجان، پرونده ای در دستگاه قضایی برای ۲۳ نفر از کارگران آذربایجان تشکیل شد که دستگاه قضایی سعی کرد نگاهی همراه با رافت به این پرونده ها داشته باشد "معلوم نیست این چگونه رافتی است که کارگر را به دلیل درخواست حقوق اش به زندان و شلاق محکوم می کنند و حکم را همچنان محفوظ می دارند تا اگر کارگر دوباره به حق خواهی برخاست احکام شلاق و زندان را برایش به عمل درآورند! البته کم از این جور احکام علیه کارگر صادر نکرده اند، ولی بدترین احکام هم نتوانسته کارگران و دیگر زحمتکشان را به دست برداشتن از حق خواهی کند

نا امنی محیط های کار روز به روز کارگران بیشتری را به کام مرگ می کشاند

تعداد حوادث کار متأسفانه همچنان رو به افزایش دارد و تعداد قربانیان آن نیز روز به روز بیشتر می شود. تنها طی این هفته بیش از ۲۰ کارگر کشته و شمار بیشتری مجروح و مصدوم شدند. دستگاه های دولتی ذیربط هم عملاً اقدامی برای جلوگیری از حوادث نمی کنند. دستگاه قضایی فاسد که کارگر را به خاطر مطالبه حقوق پرداخت نشده اش به زندان و شلاق محکوم می کند هیچ اقدام جدی علیه مقصران و عاملان حوادث نمی کند. در این هفته تنها در اثر تصادف سرویس کارگران یک کارخانه ۱۶ نفر کشته شدند. در حادثه دیگری ۴ کارگر در شهر بافق به طرز غم انگیزی کشته شدند. تعداد دیگری نیز در حوادث مختلف کشته و مجروح شدند. برای به حداقل رساندن حوادث کار راه حل های زیادی وجود دارد. با اجرای قوانین موجود و همچنین تشکیل سندیکا های کارگری می شود ظرف مدت کوتاهی روند شتابنده حوادث کار را معکوس کرد. اما کارفرمایان و دولت نه حاضر به اجرای قوانین ایمنی و بهداشت محل های کار هستند و نه تشکیل سندیکا در محل های کار

به گزارش خبرنگار ایلنا، بر اثر برخورد یک دستگاه تریلی با مینی بوس حامل کارگران فصلی در محور " جاده ای شهرک اندیشه و پل کابلی شهر شوشتر در استان خوزستان، تا هم اکنون ۱۶ نفر کشته و ۹ نفر مصدوم شدند

امتناع دولت از پرداخت حق مسکن قانونی به رغم افزایش اجاره بها

کشمکش بر سر کاهش ۱۰۰ هزار تومانی حق مسکن کارگران توسط دولت همچنان ادامه دارد. دولت چندی پیش در اقدامی که حتی از طرف مجلس هم غیر قانونی اعلام شد، حق مسکن ۶۵۰ هزار تومانی قانونی را بدون هیچ توضیح و برهانی ۱۰۰ هزار تومان کسر کرد. اقدام دولت از هر سو با مخالفت و اعتراض روبرو شد، قالیباف هم آن را غیر قانونی خواند و رسماً خواهان پرداخت حق مسکن ۶۵۰ هزار تومانی شد.

با این همه و به رغم رسیدن اجاره بها به اوج خود دولت همچنان از پرداخت کامل حق مسکن ناچیز کارگران طفره می رود.

طبق تازه ترین آمار رسمی که در این هفته منتشر شد قیمت مسکن و اجاره بها نسبت به ماه گذشته ۱۸ درصد افزایش داشته که البته افزایش واقعی بنا به برآورد های مستقل بیش از آمار رسمی است. به گزارش اداره آما: "قیمت مسکن طی ۴ سال ۸ برابر افزایش داشته است

اعتراض کارگران شهرداری رودبار

کارگران شهرداری رودبار به گزارش خبرگزاری ایلنا در ۸ شهریور با برگزاری تجمع اعتراضی خواستار پرداخت مطالبات مزدی پرداخت نشده خود شدند. در اثر این اعتراض مبلغ ۵ میلیون تومان از طلب مزدی کارگران بطور علی الحساب پرداخت شد و به کارگران وعده پرداخت باقی مانده طلب شان داده شد.

اعتراض کارکنان مخابرات در تبریز

کارکنان رسمی مخابرات آذربایجان شرقی در تجمع اعتراضی که ۸ شهریور مقابل مرکز مخابرات استان در تبریز برگزار کردند، خواستار پرداخت مطالبات مزدی پرداخت نشده خود شدند. گفتنی است اعتراضات متعددی طی هفته های گذشته از طرف کارکنان مخابرات اکثر استانها به خاطر پرداخت نشدن به موقع دستمزد، تبدیل قراردادهای پیمانی، افزایش دستمزد و غیره برگزار شده است.

آزادی ۴ تن دیگر از فعالین عضو شورای هماهنگی فرهنگیان

هشتم شهریور چهار تن دیگر از فعالین عضو شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران در کردستان به نام های، امید شاه محمدی، پرویز احسنی، کاوه محمد زاده و هیوا قریشی که در ۲۵ خرداد دستگیر و تا ۸ شهریور در زندان بودند با سپردن وثیقه آزاد شدند. معلمان آزاده شده با استقبال گرم و پرشور مردمی که با دسته های گل به دیدارشان آمده بودند روبرو شدند.

شورای صنفی دانشکده علوم اجتماعی خواستار آزادی لیلا حسین زاده فعال دانشجویی زندانی شد

دانشجویان و اعضای شورای دانشجویی دانشکده علوم اجتماعی در ملاقات با رئیس دانشکده، ضمن اعتراض به بازداشت لیلا حسین زاده و علل بازداشت وی خواهان پیگیری و آزادی این فعال دانشجویی شدند. آقای جمشیدی ها رئیس دانشکده قول پیگیری بازداشت لیلا و نتیجه اقدامات خود به دانشجویان معترض را داد.

انتشار طومار با خواست آزادی علیرضا ثقفی

تعداد زیادی از فعالین سیاسی و مدنی و نهاد دمکراتیک با امضای بیانیه ای که توسط سایت گزارشگران تهیه شده خواستار آزادی علیرضا ثقفی عضو کانون مدافعان حقوق کارگر و کانون نویسندگان ایران شدند. آقای ثقفی در ۲۰ اسفند سال گذشته هنگامی که برای شرکت در مراسم یادبود صمد شعبانی شاعر و نویسنده به کرج رفته بود به همراه همسرش هاله صفر زاده دستگیر و به زندان کچویی انتقال یافت. دبیر کانون مدافعان حقوق کارگر که از فشار خون بالا رنج می برد در زندان به سختی بیمار شده و زندانبانان از انتقال او به بیمارستانی خارج زندان برای مداوای وی امتناع می کنند. وخامت وضعیت سلامتی آقای ثقفی باعث افزایش نگرانی خانواده و دوستان ایشان شده است. با این همه و به رغم اعتراضات مختلف نهادهای فرهنگی و مدنی به بازداشت او زندانبانان تا کنون نه ثقفی را آزاد و نه امکان معالجه او را فراهم کرده اند.

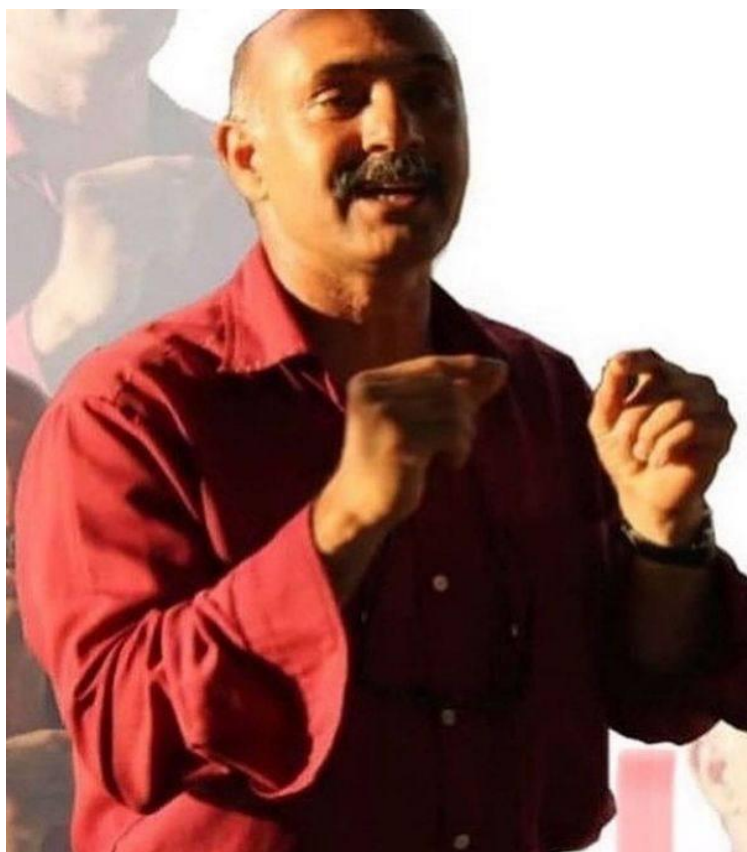
تجمع اعتراضی کارکنان دانشگاه پیام نور مشهد

کارکنان این دانشگاه در دوم شهریور با برگزاری تجمع اعتراضی خواستار پرداخت مطالبات مزدی و مزایای دیگر پرداخته نشده خود شدند. کارکنان معترض که با وعده رسیدگی مسئولین به تجمع شان خاتمه دادند، در این هفته بار دیگر بخاطر خلف وعده مسئولین دست به اعتراض زدند. به گفته معترضین کلیه کارکنان این دانشگاه به شمول استادان از وضعیت حقوق و قطع برخی از مزایای شغلی دیگر خود ناراضی و به آن معترض هستند. پرداخت نشدن حق اضافه کاری، بن کارت، حق جلسه امتحانات و افزایش حقوق سالیانه، مطالبات عمده معترضین دانشگاه پیام نور مشهد هستند.

پیروز باد مبارزه بازنشستگان برای افزایش حقوق و بیمه کارآمد

متحدانه علیه سیاست فقر و فلاکت آور شوک درمانی و آزاد سازی قیمت‌ها مبارزه کنیم!

۱۳۰ روز فشار شدید در سلول انفرادی برای گرفتن اعتراف اجباری به اعمال ناکرده به رسول بداقی شکست خورد!
رسول بداقی پس از گذشت ۱۳۰ روز با تمدید چند باره قرار بازداشت از بازداشتگاه امنیتی ۲۰۹ وزارت اطلاعات به قرنطینه بند ۴ زندان اوین منتقل شد

معلمان و کارگران زندانی را آزاد کنید!

دور تازه تعرض به قوانین حمایتی را با گسترش اعتصاب و اعتراض خنثی کنیم

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را**

می توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>